Quelle: http://manuscripta.at/?ID=494
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

ſ; aperiet p gla. Que ꝛúſio ſi rigerit
alicui ſ infine deſpandus ñ ē. de eiꝰ in
miſſione. S; quia uix ut raro ē. tam
uſta ꝛúſio. timendū ē de penitente
ſero. maxime ē filii q̃s illecte dilexit.
ſunt p̃ſentes. uxor. ꝛ mundꝰ. ad ſe uo
cet. multos ſolet ſerotina penitētia
decipe. S; q̃m dꝰ ſemp potens ē. ſēp
ꝛ in morte uiuere ualet. q̃ placet. Cū
g op ſit ñ hominis ſ; dī. fructifera pe
nitentia. inſpirare eā p. q̃n cō; uulte
ſua mūa. ꝛ remunare ex mūa q̃s dāp
nare p ex iuſticia. S; q̃m multa ſ q̃
ī pediunt. ꝛ languentē rēbus pico
ſiſſimū ē. ꝛ ītitui uicinū. ad mortē
pt̃he penitentie remediū. S; magnī
ē cū dꝰ tē inſpirat. ſi q̃s ē. uera pe
nitentiā. S; ſi ꝛ ſic ꝛúſus uita viuat.
ꝛ ñ moriat. ñ p mutum q̃ euadat om
nē penā. ꝛ ſā purgando ē igne pgato
rio. qui in aliud ſclm diſtinct fruc
tum ꝛúſionis. Hic á ignis. ꝛ ſi ētinuo
ſit. murꝰ ē g̃ius. Excellit enī omnē pe
nā. q̃ unq̃ passus ē aliq̃s ī hac uita.
ñ q̃m in carne tanta iuenta ē pena.
licet mirabilia martires passi ſint tormēta.
ꝛ multi neq̃ q̃nta ſepe ſuſtinuerī
ſupplicia. Ex hiſ satis oſtendꝰ. q̃ pico
ſum ſit differre penitentiā vſq; in
finē uitē. ſi tū ꝛ tē uā habet penitē
tia. hominē lib̄at. ꝛ uitā mortuo ī
petrat. ñ ſic tū. ū nullā ſentiat
penam niſi forte tanta ſit uehe
mētia gemitꝰ ꝛ contritionis q̃ ſufficiat
á delicti punitionē. Licet g difficil
lime. ū tē ſit uera penitentia. q̃n tā
ſera ueni. q̃n cruciat nīl ligat. ꝛ dolor
ſenſū oppmit. ū uix ho aliq̃d cogi
tare ualeat. melior ē. tū ſera. q̃m
nulla. Penitentia enī ſi in extremo
uitē hyatu aduenī. ſanat ꝛ lib̄at.
Quātū ſera fuit latronis penitentia
ſ; ñ fuit ſera in dulgentia. S; licet
latꝰ uenā miuſſ; in fine de oī ēmine. ñ
tū dedit baptizatis. peccandi ꝛ pseuān
di auctoritatē. De his q̃ penitentiā ñ
Siū q̃r. de illi qui in hac ꝛ cōplent.
uita penitentiā ñ cōplent. utrū
tñ ſiturī ſunt p ignē. ū ibi q̃ ꝛ pleant.
q̃ ī mūdꝰ fecerī. ū dīns. ꝛ de illis ē ſciend.
ꝛ de his q̃ in extremis penitēt. Si enī
tanta fuit cordis contritio. ꝛ delicti
exprobratio. ū ſufficiat ad puniendum
peccm. ubi ab aliis penis tñ ſeuit ad
uitā. ꝛ ſi in expleta fuit penitentia. q.
p fecta penituerī. ꝛ ingemuerī corde.
Qui ū ñ ádo contriti corde ꝛ igemis
ſcunt. p peccto. ſi ante expletionē peni
tentie diſceſſerint ignē purgatorium
ſentiunt. ꝛ q̃ui puniuntꝰ q̃. ſi implesset
hic penitentiā. horrendū ē. u. incidē in
manꝰ dī uiuentis. Ds enī ē ſit miſericō
ꝛ iuſtꝰ. ex mia penitenti ignoſcē. ñ reſer
uans pecc ad penā ētnā. Ex iuſticia ū
in punit ñ dimittit deli ctū. Aut enī
ho punit aut dꝰ. ho punit penitendo.
ꝛ ē penitentia uitior. ꝛ ex tior. Si g in
tior penitudo tanta fuit. ū ſit ſuffi
ciens ultio pecci. Dꝰ qui ī nouī abillo
q̃ talē penitet. ultius pecca ñ exigit.
Si ū uitior ñ ſufficit penitudo ī iun
dicta pecci. ū ex tior penitentia ipleat
dꝰ q̃ ꝛ modos ꝛ miſuras peccorꝰ. ꝛ penas
nouī. addit penā ſufficientē. Studat
g q̃ſq; ſic delicta corrige. ut p morte
ñ oportet penā tolerare. Queda enī
pecca mortalia. in penitentia fluunt
uenialia. ñ mox tū ſanantē. Sepe iſtiꝰ
mus moreretē. ſi ñ medicaretē. ñ tam
ſtatī medicat ſanatē. Languē uicī
rus. q̃ pius erat mortuꝰ. Qui á in pe
nitens mortē. oīno mortuꝰ. ꝛ ētnaliꝰ
cruciatē. Si enī ſemp uiuēt. ſēp pecca
ret. De illo cui ſacēdos indiſcretē iuñ
Siū de illo q̃r. ꝛ qui parua penam.
qui ſatisfactionē iniuncta in